

FOSTERING THE COMMUNICATION SKILLS ON ESP LESSONS.

Sviridova L., teacher

National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"
Kyiv, Ukraine

It is quite indubitable fact that today's students and future specialists are to be able to employ foreign language skills in a real-case scenarios when contacting with representatives of other countries and cultures on the occasion of academic mobility program implementation, or international projects participation, or when exchanging engineering experience with foreign colleagues. The keen need of well-developed communication skills is absolutely admitted by our students, but, as it is seen from practice, they once in a while demonstrate their readiness to take part in a discussion, tending to act as passive participants. As a result, when graduating from the universities, only a few percentage of non-linguistic students can speak English fluently. One of the major aims of English teachers is to foster communicative competence in students, engaging them actively into discussions in English classroom from the very first lessons. Therefore the question may rise: what strategies to apply for more efficient engaging the students to enter the classroom discussions? First of all, a teacher should create a comfortable environment in class, promoting the feeling of "natural talks" when the conversation runs in friendly atmosphere. A good option is to start the English lessons with short Warm-ups (eg.: presenting the last-minute news or "Contact me" game, when participants come to each other and try to start a conversation). At the first stages of their speaking skills development students need time to prepare, but this time should be restricted, either. It is acceptable to speak less, but their thought has to be voiced, not read. Thus we give even low-performing students the sense of achievement of their task, even if it is not tough. The next strategy for the fostering and enhancing communication skills in ESP classroom is to propose the familiar topics and practice the predictable scenarios. For instance, dealing with the topic Renewable Energy Sources, we avoid controversial and arguable questions with weaker students, or, when learning the topic Security Surveillance Products, we propose the students to role-play the standard situation: Sales Manager – Customer and the products discussion. Later, of course, all these activities would get more complicated, and the situations would be turned into disputes.

We also practice sharing handouts with a stock of responses, applicable to speaking activities, which express agreement, disagreement, understanding, doubt, etc. This visual aid helps students to build phrases quicker and more confidently. In definite cases, we provide students with key vocabulary. It is a good way to reduce a fear of doing or saying something "wrong" [1] and feel more comfortable and motivated. Many educators agree that it is advisable not to correct students while they are speaking, especially if they are fluent. The best time for this is when they finish the activity [2]. And, doubtless, a good language should be praised.

In conclusion we should mention that the list of proposed strategies, considered in this paper, may be altered and tailored to students in accordance with their language proficiency level or any other criteria to reach the target – to foster and enhance the communication skills in ESP students.

References

1. Hedge, Tricia (2000) Teaching and Learning in the Language Classroom. Oxford: Oxford University Press.
2. Riddles, David (2014) Teach English as a Foreign Language. Teach Yourself. GB: Hodder and Stroughton General Division.

РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

Сердюк Н.І., канд. психол. н., старший викладач
БДПУ, м. Бердянськ, Україна

Сучасні зміни та реформи в системі освіти, вимагають переглянути напрямки підготовки не тільки майбутніх вчителів, а й ще фахівців у сфері психології. Це повинні бути кваліфіковані професіонали своєї справи, яким притаманні: креативність, критичність мислення, комунікативність, а також наявність емоційного інтелекту. Всі ці характеристики включені до рейтингу десяти навичок, необхідних для успішної кар'єри, складеному на Всесвітньому економічному форумі в Давосі у 2016 році. Особливої увагу при підготовці майбутніх психологів займає розвиток емоційного інтелекту, а саме уміння мотивувати себе, уміння здійснювати саморегуляцію своїх емоцій, уміння розуміти емоції інших і вибудовувати взаємодію з людьми. Така майстерність володіти собою та розуміти інших є незамінною у роботі психолога.

Дослідженням емоційного інтелекту займалися такі вчені, як Д. Гоулман, Р. Бар-Он, Х. Вайсбах, У. Дакс, Дж. Майер, П. Селовей, Д. Карузо та вітчизняні І. Андрєєва, Т. Березовська, Г. Березюк, С. Дерев'янка, Д. Люсін, Е. Носенко, А. Панкратова, О. Філатова.

Вперше термін «емоційний інтелект» почали використовувати на початку 1990 років американські психологи Джон Мейер та Пітер Селоуей та вони виокремили чотири його складові: 1) як ми оцінюємо та виражаємо емоції; 2) що про них знаємо; 3) як ними керуємо; 4) як на їх основі приймаємо рішення. На думку Р. Бар-Он, емоційний інтелект складається з декількох компонентів: пізнання себе (усвідомлення своїх емоцій, впевненість у собі, самоповага, самоактуалізація, незалежність); навички міжособистісного спілкування (емпатія, міжособистісні взаємовідносини, соціальна відповідальність); здатність до адаптації (вирішення проблем, зв'язок з реальністю, гнучкість); управління стресовими ситуаціями (стійкість до стресу, контроль за імпульсивністю); настрої, що переважає (щастя, оптимізм) [2]. Свого часу, Д. Гоулмен вважав, що від рівня емоційного розвитку особистості, залежить її життєва і професійна успішність людей [1]. Тобто можна дійти висновку, що зазначене явище становить основу для